

УМЈЕСТО ПРЕДГОВОРА

Релативно је мало књига писаних на српском језику, које обрађују проблем збрињавања ратне ране. Оне се обично пишу послје рата, а стечена искуства у ратној хирургији су драгоцјена, како за ратну, тако и за мирнодопску трауму.

Ова књига писана у рату, аутентичан је свједок времена и проблема на које се приликом рада наилазило и начина њиховог рјешавања, при чему се налазио склад између могућности и потреба. Због тога ће познавалац спољне фиксације, на неким фотографијама у овој књизи видјети спољни фиксатор неадекватно постављен, што управо свједочи о контексту односа могућности - потребе.

Поносан сам што сам у току рата радио с медицинским особљем Хируршке клинике Клиничког центра у Бањој Луци, које је с огромним напорима успијевало обављати свој посао професионално, лијечећи рањене и повријеђене по приоритету хируршког збрињавања. При томе, нисмо дијелили пацијенте по националној припадности, вјери, или војсци којој припадају, а скромне залихе крви, лијекова и фиксатора распоређивали по медицинским индикацијама.

Захвалан сам особљу Хируршке клинике Клиничког центра Бања Лука, што ме по доласку из Бихаћа прихватило као свога и омогућило да заједно с њима дам допринос очувању људских живота и умањењу људске патње.

Захвалан сам доц. др Милораду Митковићу на стручним консултацијама и помоћи при писању. Приликом производње спољних фиксатора типа М 20 током рата у „Чајавецу“, доц. др Митковић се одрекао материјалне накнаде, што представља гест племенитости и солидарности.